

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.894 van 16 april 2012
in de zaak A. 202.745/IX-7494**

In zake: Remi ZEEUWS
wonend te 3040 Huldenberg
Nijvelsebaan 31 A
waar woonplaats wordt gekozen

tegen:

het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST,
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Peeters en Thomas Dreier
kantoor houdend te 1000 Brussel
Terhulpesteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 6 december 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de afwijzende beslissing om de in 2001 aangevatte bevorderingsprocedure [van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise] te hernemen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 maart 2012.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en advocaat Thomas Dreier, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is attaché (rang A1) bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

3.2. In mei 2001 worden 44 Nederlandstalige of Franstalige betrekkingen van eerste attaché in de rang A2 bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vacant verklaard. Eén van deze betrekkingen is een betrekking van expert van hoog niveau bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise, dat ressorteert onder het bestuur Economie en Werkgelegenheid, alwaar de verzoeker op dat ogenblik is geaffecteerd.

Drie personen stellen zich voor deze betrekking kandidaat, onder wie de verzoeker en Liane Deweghe.

3.3. Op 21 november 2001 rangschikt de directieraad van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest Liane Deweghe als eerste kandidaat en de verzoeker als tweede kandidaat, en draagt hij Liane Deweghe voor benoeming voor.

Bij besluit van 21 december 2001 benoemt de Brusselse Hoofdstedelijke Regering Liane Deweghe in de graad van eerste attaché, expert van hoog niveau (rang A2), bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise. Dit besluit treedt diezelfde dag in werking.

3.4. Bij arrest nr. 187.957 van 17 november 2008 vernietigt de Raad van State, op vordering van de verzoeker, het voormelde besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 december 2001 houdende de benoeming van Liane Deweghe tot eerste attaché en de daaraan voorafgaande voordracht en rangschikking van de kandidaten, opgemaakt door de directieraad van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op 21 november 2001. Het middel waarin de verzoeker onder meer aanvoert dat geen deugdelijke vergelijking van zijn titels en verdiensten met deze van Liane Deweghe heeft plaatsgevonden, wordt gegrond bevonden.

3.5. Op 1 maart 2009 maant de verzoeker de bevoegde staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan, met toepassing van artikel 36, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om over te gaan tot de uitvoering van het voormelde vernietigingsarrest. Hij vraagt in het bijzonder om de aangevatte bevorderingsprocedure af te sluiten door de twee vernietigde beslissingen door nieuwe te vervangen.

Op deze aanmaning volgt geen reactie.

Bij arrest nr. 195.266 van 15 juli 2009 legt de Raad van State, op vordering van de verzoeker, aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een dwangsom op van 3.000 euro voor elke dag dat het in gebreke blijft uitvoering te geven aan het vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008. De dwangsom kan pas worden verbeurd vanaf 1 maart 2010, opdat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest alsnog de mogelijkheid zou hebben om de nieuwe taalkaders vast te stellen die voor het nemen van een rechtsgeldige benoemingsbeslissing noodzakelijk zijn.

Bij arrest nr. 202.728 van 1 april 2010 verwerpt de Raad van State de vordering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tot opheffing of opschorting van de opgelegde dwangsom. De Raad van State overweegt dat de procedure tot vaststelling van nieuwe taalkaders nog aan de gang is en onafgewerkt en dat het rechtsherstel dat moet worden verleend ingevolge het vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008 nog verre van verwezenlijkt is, ook al heeft de directieraad ondertussen op 25 februari 2010 een nieuwe rangschikking van de kandidaten vastgesteld (zie hierna randnummer 3.7).

3.6. Met een aangetekende brief van 24 februari 2010 maant de verzoeker de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aan, met verwijzing naar artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om de aangevatte bevorderingsprocedure af te sluiten.

3.7. Op 25 februari 2010 hervat de directieraad van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de procedure tot benoeming van een eerste attaché, expert van hoog niveau (rang A2), bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise. Na bespreking van de titels en verdiensten van de kandidaten, rangschikt de directieraad Liane Deweghe en de verzoeker ex aequo.

Zowel de verzoeker als Liane Deweghe dienen tegen deze rangschikking bezwaar in.

3.8. Met een brief van 24 maart 2010 antwoordt de kabinetsdirecteur van de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, als volgt op verzoekers aanmaning van 24 februari 2010:

“[...]

Het is u niet onbekend dat de leden van de Directieraad van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op 25 februari vergaderd hebben en dat ze, overeenkomstig met het Regeringsbesluit van diezelfde dag, de bevorderingsprocedure van 2001 hervat hebben, vanaf de vergelijking van de diploma's en de verdiensten van de kandidaten.

U werd ex aequo geklasseerd. De kennisgeving van uw rangschikking werd u persoonlijk overgemaakt op 8 maart laatstleden.

Uw ingebrekestelling is bijgevolg niet gerechtvaardigd en het vervolg van de bevorderingsprocedure hangt af van de invoering van een nieuw taalkader dat momenteel wordt opgesteld.

[...]”.

3.9. Op 1 juli 2010 stelt de verzoeker bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in tegen “de afwijzende beslissing zoals die blijkt uit het niet afronden van de in 2001 aangevatte benoemingsprocedure”, alsook tegen “de daaruit blijkende weigering om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise”.

Bij arrest nr. 208.547 van 28 oktober 2010 verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing, omdat de door de verzoeker bestreden beslissingen niet lijken te bestaan waardoor de vordering niet ontvankelijk is. Het beroep tot nietigverklaring wordt bij arrest nr. 215.324 van 26 september 2011 eveneens onontvankelijk bevonden.

3.10. Bij besluit van 5 juli 2010 van de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, wordt Liane Deweghe, op voorstel van de directieraad, aangewezen om de hogere functie van directeur (rang A3) bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise uit te oefenen vanaf 1 juni 2010.

3.11. Met een brief van 12 juli 2010 vraagt de verzoeker aan de voornoemde staatssecretaris een afschrift van het besluit waarbij Liane Deweghe in de hogere functie van directeur bij het bestuur Economie en Werkgelegenheid werd aangesteld, evenals van de eventuele adviezen, de vacantverklaring en het functieprofiel van de desbetreffende betrekking.

3.12. Op 31 augustus 2010 worden de verzoeker en Liane Deweghe door de directieraad gehoord over hun respectieve bezwaren tegen hun rangschikking voor de functie van eerste attaché, expert van hoog niveau (rang A2), bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise. De directieraad wenst over meer tijd te beschikken om alle elementen te analyseren en beslist om het dossier in beraad te houden en op een volgende vergadering te bespreken.

3.13. Met een aangetekende brief van 19 december 2010 maant de verzoeker de bevoegde staatssecretaris opnieuw aan, met toepassing van artikel 36, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om over te gaan tot de uitvoering van het vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008. Hij vraagt andermaal om de aangevatte bevorderingsprocedure af te sluiten door de twee vernietigde beslissingen door nieuwe te vervangen.

Op deze aanmaning volgt geen reactie.

Op 1 februari 2011 stelt de verzoeker bij de Raad van State een vordering in om aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een dwangsom op te leggen van 10.000 euro per dag dat het voort in gebreke blijft uitvoering te geven aan het vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008 en deze dwangsom verbeurd te verklaren met ingang van de dertigste kalenderdag te rekenen vanaf de dag waarop het tussen te komen arrest aan de verwerende partij zal worden betekend, tot op de dag dat het eindbesluit zal worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Bij arrest nr. 213.386 van 23 mei 2011 verwerpt de Raad van State deze vordering, omdat reeds bij arrest nr. 195.266 van 15 juli 2009 aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een dwangsom werd opgelegd. De Raad van State oordeelt dat de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet in de mogelijkheid voorzien om een reeds eerder opgelegde dwangsom alsnog te verhogen en evenmin om naast een reeds eerder opgelegde dwangsom een bijkomende dwangsom op te leggen teneinde de uitvoering van hetzelfde vernietigingsarrest af te dwingen.

3.14. Er volgt vanwege de verwerende partij ook geen reactie op de brief van de verzoeker van 12 juli 2010, waarin hij onder meer een afschrift vraagt van het besluit van de staatssecretaris waarbij Liane Deweghe in de hogere functie van directeur bij het bestuur Economie en Werkgelegenheid werd aangesteld (zie hiervoor randnummer 3.11).

Op 24 januari 2011 stelt de verzoeker bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring in tegen het voormelde besluit.

Bij arrest nr. 217.722 van 6 februari 2012 verwerpt de Raad van State dit beroep wegens de laattijdigheid ervan.

3.15. Met aangetekende brieven van 13 mei 2011 en 26 juli 2011 maant de verzoeker de Brusselse Hoofdstedelijke Regering nogmaals aan, met verwijzing naar artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om de aangevatte bevorderingsprocedure af te sluiten.

3.16. Bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 7 juli 2011 worden de taalkaders van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest opnieuw vastgesteld. Dit besluit is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 augustus 2011 en is diezelfde dag in werking getreden.

3.17. Met een aangetekende brief van 10 augustus 2011 maant de verzoeker de bevoegde staatssecretaris opnieuw aan, met toepassing van artikel 36, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om over te gaan tot de uitvoering van het vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008. Hij vraagt andermaal om de aangevatte bevorderingsprocedure af te sluiten door de twee vernietigde beslissingen door nieuwe te vervangen.

Op 13 september 2011 stelt de verzoeker bij de Raad van State een vordering in om aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een dwangsom op te leggen van 1.000.000 euro per dag dat het voort in gebreke blijft uitvoering te geven aan het vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008 en deze dwangsom verbeurd te verklaren met ingang van de dertigste kalenderdag te rekenen vanaf de dag waarop het tussen te komen arrest aan de verwerende partij zal worden betekend, tot op de dag dat het formele gedagtekende eindbesluit zal worden genotificeerd aan de verzoeker.

Bij arrest nr. 216.670 van 5 december 2011 verwerpt de Raad van State de vordering als onontvankelijk, omdat deze wezenlijk hetzelfde voorwerp en oogmerk heeft als de vordering waarover het arrest nr. 213.386 van 23 mei 2011 uitspraak heeft gedaan en de Raad van State met het laatstgenoemde arrest zijn rechtsmacht dienaangaande heeft uitgeput.

3.18. Met een brief van 28 september 2011 antwoordt de staatssecretaris op verzoekers aanmaningen van 26 juli 2011 en 10 augustus 2011 dat de bevorderingsprocedure voor eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise “terug [zal] worden opgenomen, nu de nieuwe taalkaders in werking zijn getreden op 10 augustus 2011”, en dat de verzoeker van “de uitkomst ervan” op de hoogte zal worden gebracht.

3.19. Op 6 december 2011 stelt de verzoeker de voorliggende vordering in.

3.20. Met een brief van 9 maart 2012 deelt de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, aan de verzoeker mede:

“[...]

In navolging van het voormelde arrest [nr. 187.957 van 17 november 2008], bericht ik u dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering in de vergadering van donderdag 8 maart jl. besloten heeft om de handeling betreffende de vacantverklaring van de bevorderingsbetrekking van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brucefo, in te trekken.

De functie van eerste attaché bij het Brucefo is immers geëvolueerd sinds 2001, gelet op de gewijzigde controletechnieken en -methoden en de nieuwe apparatuur van het Brucefo. De vereisten die in 2001 werden gesteld voor de betrekking zijn bijgevolg niet meer actueel.

Binnen afzienbare tijd zullen een reeks bevorderingsbetrekkingen vacant verklaard worden binnen het ministerie en onder meer het Brucefo, zodat de gelijke behandeling wordt gegarandeerd van alle ambtenaren die voldoen aan de geactualiseerde voorwaarden van de vacantverklaring. De kandidaturen kunnen op die manier ook geactualiseerd worden.

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering ziet dus af van de voormelde bevorderingsprocedure”.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. De verzoeker legt ter terechtzitting een pleitnota neer.

Het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State voorziet niet in de mogelijkheid om een pleitnota als een processtuk neer te leggen. Het is de partijen echter wel toegestaan om nieuwe feiten, die een invloed kunnen hebben op de ontvankelijkheid en/of de gegrondheid van de vordering, aan de Raad van State ter kennis te brengen. In zoverre de door de verzoeker neergelegde pleitnota op dergelijke feiten betrekking heeft, kan ze dan ook bij de zaak worden betrokken. In zoverre de pleitnota geen betrekking heeft op dergelijke feiten, maar de neerslag vormt van de uiteenzetting ter zitting, wordt ze niet als een processtuk, maar als een loutere inlichting in aanmerking genomen.

5. De verzoeker vraagt voorts ter terechtzitting om de brief van 9 maart 2012 die de verwerende partij hem nog heeft toegezonden en waarvan de inhoud zo-even onder randnummer 3.20 werd aangehaald, uit de debatten te weren.

Deze brief betreft evenwel geen processtuk, maar een feitelijk gegeven waarmee de Raad van State - nu de verzoeker van de inhoud ervan kennis heeft gekregen - rekening vermag te houden bij de beoordeling van de ontvankelijkheid en/of de gegrondheid van de vordering.

V. Teloorgaan van het voorwerp van de vordering

6. De verzoeker vordert de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de afwijzende beslissing om de in 2001 aangevatte bevorderingsprocedure [van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise] te hernemen”.

De verzoeker leidt het bestaan van deze beslissing af - met toepassing van artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State - uit het stilzitten van de verwerende partij gedurende vier maanden na zijn aanmaning van 26 juli 2011.

In zijn aanmaningsbrief van 26 juli 2011 heeft de verzoeker aan de verwerende partij gevraagd om “de aangevatte benoemingsprocedure af te sluiten”.

7. Artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt als volgt:

“Wanneer een administratieve overheid verplicht is te beschikken en er bij het verstrijken van een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de haar daartoe door een belanghebbende betekende aanmaning geen beslissing is getroffen, wordt het stilzwijgen van de overheid geacht een afwijzende beslissing te zijn waartegen beroep kan worden ingesteld. Deze bepaling doet geen afbreuk aan de bijzondere bepalingen die een andere termijn vaststellen of

aan het stilzwijgen van de administratieve overheid andere gevolgen verbinden”.

Krachtens deze wetsbepaling ontstaat een aanvechtbare fictieve weigeringsbeslissing wanneer een administratieve overheid verplicht is te beschikken en zij bij het verstrijken van een termijn van vier maanden, te rekenen vanaf de aanmaning die zij daartoe vanwege de belanghebbende heeft ontvangen, geen beslissing heeft genomen. Het al dan niet tot stand komen van een dergelijke fictieve weigeringsbeslissing moet dan ook bij het verstrijken van de voormelde termijn worden beoordeeld.

8. Te dezen heeft de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, met een brief van 28 september 2011 aan de verzoeker meegedeeld dat de bevorderingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise “terug [zal] worden opgenomen, nu de nieuwe taalkaders in werking zijn getreden op 10 augustus 2011”.

Aldus heeft de verwerende partij weliswaar aangekondigd dat zij terug stappen zou zetten in de aangevatte bevorderingsprocedure, maar heeft zij daadwerkelijk nog niets beslist, niettegenstaande zij daartoe verplicht is, zodat vier maanden na verzoekers aanmaning met toepassing van artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een fictieve weigeringsbeslissing om de bedoelde bevorderingsprocedure af te sluiten, tot stand is gekomen.

Deze fictieve weigeringsbeslissing maakt het voorwerp uit van de voorliggende vordering.

9. Met een brief van 9 maart 2012 deelt de voornoemde staatssecretaris aan de verzoeker evenwel mede dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering op 8 maart 2012 heeft beslist de vacantverklaring van de betrekking van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise in te trekken en derhalve af te zien van de voormelde

bevorderingsprocedure. Als reden daarvoor wordt opgegeven dat de desbetreffende functie sedert de vacantverklaring zodanig is geëvolueerd dat de vereisten die in 2001 werden gesteld niet meer actueel zijn.

De verwerende partij heeft aldus uitdrukkelijk een eindbeslissing genomen over de bevorderingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise.

Deze uitdrukkelijke eindbeslissing is in de plaats gekomen van de bestreden fictieve weigeringsbeslissing om de bevorderingsprocedure af te sluiten.

De omstandigheid dat deze eindbeslissing nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de verwerende partij met die beslissing onmiskenbaar te kennen heeft gegeven niét te weigeren de voormelde bevorderingsprocedure af te sluiten.

De voorliggende vordering heeft derhalve definitief haar voorwerp verloren en is dan ook niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 april 2012,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

André Vandendriessche